

blev sagt engang af den høitærede Conseilspræsident, at vi vilde Alt eller Intet; der kan være noget Berettiget i den Bebreidelse, men dengang stode vi som Medlemmer af et Parti, som repræsenterede $\frac{3}{4}$ af Danmarks Valgerbefolkning; dengang var man berettiget til at forlange og beslutte; men nu er Forholdet et ganske andet. Et Mindretal maa være henvist til at forhandle i Stedet for at forlange. Man har bebreidet os her, at vi vilde forhandle, og har ment, at vi vedblivende skulde nægte, og opstillet for os, hvorledes den franske Minoritet under Napoleon den Tredie vedblivende nægtede. Det forekommer mig at være en underlig Stilling, man forlanger, vi skulle indtage. Hvis der kommer Reforme, som ere, hvad vi anse for Fremskridt og til det almindelige Bedste, hvorfor skulde vi da nægte at gaa ind derpaa. Da vi vare i Flerthal, da kunde vi forlange og forbre, og da kunde vi nægte, naar der kom mindre Indrymmelser; men nu ere vi som Mindretal henviste til at forhandle og til at forsøge at faae saa meget som muligt ud deraf; men vi betragte det som Afskrivning paa den større Konto, og naar engang de Anskuelser, som tidligere have været gjort gjældende, atter blive i Flerthal her i denne Forsamling, saa vil det blive rigtigt at salbere denne Konto, idet man saa faar det fuldt ud, som man har ønsket. — Der er talt saa meget om vor Soldningsløshed, sammenlignet med, hvorledes vi stillede os den 7de og 8de November og i Marts Maaned. Det er forunderligt, at man bebrejder os vor Stilling den Gang. Den Gang vi kom ind, og der var Tale om Forhandlinger, da var der i det Mindste hos os en Frygt for disse Overenskomster, som man antog vilde kunne komme tilstede med den ministerielle Side her i Thinget. Vi erindrede fra 1875, hvor lidt selv skriftlige Forpligtelser kunde holdes overfor slige Overenskomster, og her er ikke engang Tale om skriftlige Forpligtelser; men da man fra den anden Side erklærede, at der vilde komme noget Godt ud deraf, saa taug vi; vi erklærede, at vi ikke vilde lægge et Palmstraa i Veien, om vi end ikke kunne gaa med. Men da vi saa havde haft Finantsloven til anden Behandling, og derefter faae den Maade, hvorpaa den til tredie Behandling var bleven forandret, hørte Udspøreren forklare, hvorfor disse Forandringer vare skete, og fik Meddelelse om, hvorledes Landssthingsmand Krieger havde erklæret i Landsthinget, at han havde henvendt sig til Conseilspræsidenten for at faae at vide, hvorledes Finantsloven skulde se ud, for derefter at rette sine Fordringer til Folkethinget om, hvorledes den skulde vedtages, saa var der for os ikke Andet at gjøre end at nedlægge Indsigelse derimod. Den Stilling indtog vi; men som sagt vi tabte Slaget! Naar jeg talte om, at Ministeriet er konstitutionelt, saa er der en Faktor, som endnu skal forhøres, inden man selvstændig kan sige dette. Den Repre-

sentation, som nu er tilstede, blev valgt den 25de April 1876. Den Gang gjaldt det ogsaa et Spørgsmaal om det nuværende Ministerium, og det Svar, som Folket gav, var ikke tilfredsstillende. Det vil jo nu snart atter komme til Folkets Dom om den indbefommende og venlige Maade, hvorpaa de Repræsentanter, som den Gang bleve valgte, have stillet sig overfor Provisoriet og den nuværende Regjering, i Virkeligheden har vundet eller vil vinde den store Del af Folkets Tillid. Dersom det bliver Tilfældet, at man sanktionerer, hvad der er sket, saa er det Ministerium, som vi nu have, et selvstændigt konstitutionelt Ministerium. Man har bebreidet os, at vi ikke vilde Reforme, og at hele vor Politikk var en Negtelsespolitikk. Dette er Usandhed; vi ville gaa med til Reforme, og naar vi ursor nægtede Finantsloven, saa er det dog uberettiget at kalde det for en Negtelsespolitikk, thi den Gang stode vi overfor et Provisorium. Vi stode overfor Overbevisningen om, at der er begaaet et Grundlovsbrud; vil man give det et Navn, saa kald det Grundlovsvernepolitikk, men ikke Negtelsespolitikk. — Jeg har tilladt mig at forklare den Stilling, jeg for mit Vedkommende indtager, og jeg tror, som mine Bemærkninger her i Salen. Alle disse Uttringer, disse besynderlig skarpe Uttringer om at skulle være et Middel maasse til en Udryddelseskrig ved de kommende Valg, vil jeg nedlægge en bestemt Indsigelse imod, ligesom ogsaa imod, at man opfatter den Stilling, som vi indtage her, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har søgt at gjøre gjældende. Vor Vel er ren og klar, vi gaa hverken paa Krogveie eller Krumveie, det overlade vi til Andre at gjøre.

Formanden (K r a b b e): Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Jagd: Jeg frasalder Ordet.

Sørup: Af Intet kommer Intet, pleier man at sige; jeg tror dog ikke, at det altid slaar til. De ærede Medlemmer, der havde Bemærkning om at rette til mig, have med en næsten ælskelig Overensstemmelse været enige om, at det, jeg havde sagt, var Ingenting. Det ærede Medlem fra Stege (Bosjen) sagde, at det var Ingenting. Det ærede Medlem for Weile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) sagde, at det var det rene Intet, og det ærede Medlem fra Leire (Holstein), der gjør virkelige kjendelige Fremskridt i at søge de ærede Medlemmer fra Stege og Weile, var ogsaa enig med dem heri. Jeg fortænkter nu ingenkunde de ærede Medlemmer i, at de holde godt sammen, det kan der være al god Grund til for dem; men jeg synes, at de skulde være lidt mere forsigtige med saaledes at hage sig fast i hinanden, huff paa, hvorledes det gif Molboerne,